יחד עם הישוב העברי בארץ וכל היהדות בגולה
הננו מבכים מרה את האבדה הגדולה של העם העברי
במותו הטרגי של אבר המהלת הסוכנות היהודית

ד"ר חיים ארלוזורוב

ז"ל

שנפל חלל בידי מרצחי זדון

ועד הקהלה העברית בחיפה
ועד חדר הכרמל
ועד שכונת נוה-שאנן
ועד בת גלים
ועד תל-עמל
ועד שכונת אחוות „הרברט סמואל"
ועד שכונת עובדים

היחיד והצבור בכפר יחזקאל
שותפים לעם בארץ ובגולה
באבל הכבד על מות

חיים ארלוזורוב

ועד הכפר
סניף מפא"י
ועדת התרבות
ועדת התעוצרת
„שפע"
„חנובה"
הלואה וחסכון
ועדת המשפטים

חבר ומורה יקר!

ידי זדים ואויבים פחצו נופך
אך זכרך ורוחך אתנו
ובהם נמשיך את דרכך

ועד סניף מפא"י ברחובות

עטופי יגון ואבל
אנו מבכים יחד עם כל התנועה
את מותו הטרגי של חברנו הגדול

חיים ארלוזורוב

מועצת פועלי כרכור ומוסדותיה
ארגון אינוסיבי כרכור

להגיל ויבוי מודעות האבל לא תנתנה
מודעות מסחריות עד גליון יום ד'.

שבועת הנוער העובד

אי משורר-מקונן אשר ישא את משא הכאב והזעם על האסון הגדול שפרה לעם, לתנועת העבודה ולדור הצעיר העובד העברי?

יד שמן ארורה קפחה את חיי הנוער, הטוהר, המסירות והפשטות של החבר חיים ארלוזורוב. מה איום ומה נורא הדבר!

הרוס שנים ודום! כי גדול הכאב, שמוק הצער והנחומין אין!

ידענו, כדור האויב קלע הפעם ללב התנועה, היד הפושעת רצתה להדהים, לבלבל ולהשמיט את הדגל מן היד הנאמנה, להפסיק את דרך הבנין והיצירה.

ובתשובתנו?

נשמת התנועה חיה ותחיה, היד הרועדת מרידה את הדגל לאות אבל, אולם מחזיקה בעבת ברזל: קדימה!

ארלוזורוב המת! קשה עד בדי טירוף הרעיון, כי אמנם מת ארלוזורוב, הרי בה צעיר, בה רענן ומלא מרץ היה. האומנם דעך אורו לעד?

הנוער! צעד אחרי צעד בדרך האבל אחרי ארונו של חברנו ומורנו. יד ליד, הדק השורה.

נשבענו: קדימה, קדימה לגאולה, לפדות וארונו של ארלוזורוב הולך אתנו.

חבר הנוער העובד

„בעמק חיים"

התישבות הארגונים והקבוצים בעמק חוארת הנם הפרקים הכאובים בתולדות התישבותנו. ביחוד עצמו המכשולים והתקלות. להתישבות קבוצנו, שעמד במשך שמונה שנים על משמרות עבודה רבות בארץ ונענועיו לאחיזה בקרקע הפכו לשאלת קיום. בימים שהיים ארלוזורוב עמד בראש הסוכנית לא הסתלק אף פעם מהושיט לנו את עזרתו האמיצה והמעודדת. אעפ"י שהסתלקה שלו, המחלקה הפוליטית, היתה עמוסת עבודה ויסורים למכביר. בין ישיבה לישיבה, בין ראיון לראיון התפנה לשיחה אתנו ובשום מסיבה מכרעת לא נעדר ולא נמנע מלהביע את עמדתו התקיפה לחלוקת שעל קרקע בשבילנו. לאחר יום עבודה ואף בשעת מחלה קשה כשהרופאים ציוו עליו שתיקה והתאפקות מכל שיחות, דרש להכניסנו ליד מטתו, שמע והקשיב ובכוח החיים השופע ממנו עודד והורה דרכים לפעולה.

וכאשר היינו על הקרקע וצפו שוב דאגות תקיעים, מו"מ וכדומה, לא ידע מנוחה. בכמה ישיבות נלחם עם צורכי ההתישבות העובדת ולא ידע השלמה.

בעמק חוארת אשר למען ישב אותו בשלום פרח כל כך, תוקם לו יד.

קדושת שמו נתמזגה את מפעל השלום והבנין שלנו בעמק חוארת ולא ימוש עוד מקרבנו. נקודת הישוב של קבוץ ג' השוה"צ המאוחד בואדי חוארת תשא עליה מעתה את שמו: „נבעת חיים".

נציב זכר עד לבחיר מעמדנו, זכר של עבודה, שיתוף ותרבות עובדת. הכאב הפר וחמתאה העזה על האבדה הגדולה יעמיקו את ניר חיינו וישמרו על פתיל חזונו אשר לא דעך.

קבוץ ג', ואדי חוארית.

ב. א.

מאת אברי הגליל המתחתן

לועד הפועל של הסתדרות העובדים.

צבור האכרים בגליל התחתון מבכה יחד אתכם את האבדה שאין לה תליפין ואסוננו הלאומי והישובי בנפול לפני מרצחים ואנשי בליעל חיים ארלוזורוב ז"ל, הנערץ, בחיר החברים שהעמידתם לשורות כלל האומה.

בשם התאחדות האכרים
הסתדרות כללית החדשה של אכרי גליל ההתחתן בע"מ
שמואל צימרמן

ואף על פי כן

רקמנו אגדת זהב בדרך שיבתנו לכבוש את ארצנו בכוח העבודה, בדרך שלום מבלי לשפוך אף טפה של דם, דמנו ודם אחרים. העזנו לשאוף להיות לתנועת-שחרור הטהורה בדברי ימי האנושיות. עבודתנו עד כה במשך יובל שנים היא תעודת-זיהוי לאנושיות הטובלת בנהרי-נחלי-דם, אות ומופת שכוחות-שלום יכולים לחולל פלאות, אם אך אין מעכבים בעדם.

באשר לא תמיד נתנו לנו. באשר תמיד משנראו ופריחה בארץ לאושר לנו ולברכה לשכנינו חנית הנחש ממארבו והטיל את ארסו למפעל העבודה והשלום. כל הכוחות הרעים שבתולדה, מן השחור שבשחור ועד האדום שבאדום הושיטו יד איש לרעהו לקפח תקוה אחרונה של עם רב-כוסף.

כך גם הפעם. „טוב מדי" היה לנו. יום יום הגיעו לחופי ארצנו נשמות נודדות מתגולה לגהות כאן מזור לפצעיהם. והארץ השוממה קלטה אלפי אחים ואחיות להשרישם בחיי עבודה פוריה. והיתה זו הארץ היחידה שאינה יודעת הרפת חוסר-עבודה, — משגב יחיד לאור ושמחה.

גברנו מדי לבל יחזרו ימי מהומות בסך, והכוח החשוך בחר לו דרך אחרת, את המארב ואת הליכה, להתנקש באנשי-עבודה החורשים שלום. יגור, נהלל, ועתה — בתל-אביב, בנאמן הישוב.

דומה שאין התולדה רוצה בהפליה. כמונו ככל הגויים. רוצה היא כמדומה להורותנו, כי למען רכוש מולדת אין די בפלני זיעה, אלא יש להוסיף נחלי דם נקיים. אם גזרת ההיסטוריה היא — נקבלנה. לא נסתלק גם מקרבן-דמים.

לשורת קרבנות-הגבורה, כזוהר הרקיע מזהירים — ברנר, טרומפלדור, צ'יזיק וחבריהם — נוסף עוד אחד — חיים ארלוזורוב.

גם בשעת נסיון קשה זו הננו ונשאנו את דגל השלום ברמה ובאמונה עמוקה, כי כל מחשבי-שאול לא יכבו אור שמש עד.

ארץ-ישראל בנה תיבנה ועם ישראל פדה ייפדה.

א. ש. יזרעי

תשובתנו

ללחום עם שנאה, ביחוד עם שנאה עיורת, עם שנאת חנם — יש הרבה דרכים, וביחוד דרכים פסיכולוגיות, ויותר מהכל דרכים חיוביות.

השנאה אלינו עיורת, שנאת חנם. החשובה שבמלחמתנו בה היא עבודת הבנין שלנו. כל כמה שבנינו יגדל ויסתעף יש יותר סכויים שהשנאה העיורת תתרפ. ההשובה לרצח האחרון ולרציחות הקודמות היא הגדלת הישוב וחיזוקו. ז"א למעשה: תביעה תכופה ותקיפה מאת ממשלת א"י לעשרת אלפים סרטיפיקטים בתשובה לרצח האחרון. ובואת תכהן גם השתתפותה בצערנו היא אמתית ומתוך ענין ולא רשמית ומן השפה ולחוץ, בזה תראה לעולם כגלו, שדרכי הרצח רק יחזקו את בנינינו ולא יחלישו אותו, בזה תראה שהיא יודעת ללחום בפשעים גם בדרכים חיוביות. אין עכשיו להסתתר מאחורי המימרא „אי-יכולת הקליטה של הארץ", כי הארץ תובעת עליה יהודית נוספת כפי שהוכח למדי מכל המספרים.

על הישוב כגלו לתבוע זאת, בכנות ובתקיפות, בזה גם נקים מצבת זכרון מתאים לזכר אחינו הגדול. נשתדל להקים לו את המצבה שהוא כל כך לחם עליה.

ש. לביא

חנות הספרים „עם עובד"

מכריזים אימוא בזה על יד ארונו של חיים ארלוזורוב שהמטרה הזאת לא תושג: יקומו לנו ארלוזורובים מבין שורות לוחמינו ובונינו באיש אחד נעמוד בשערה, בכוחות כפולים ומרץ של ברזל נמשיך את מלחמתה בשלום את הבנוש התרבותי עד הנצחון הסופי. אין אנו שואפים לנקמה ע"י דמים — הנקמה שלנו היא התגשמות אידיאליו של החבר, אשר נפל חלל בגבור על משמרתו.

בימים רעים וקשים אלה לעמנו בכל העולם אנו מרגישים את החוב המוטל עלינו בעל חלוצי הרנסנס. בהתאספנו פה על יד ארונו של הלוחם העשוי לבלי חת — אנו נשבעים להשאר נאמנים לדגל התחיה והגאולה עד פותנו.

בשם העיריה ובשם כל תושבי העיר הנני מביע בזה השתתפות בצער למשפחת המנוח, לאמו ולאשתו הנכבדות, להסתדרות העובדים אשר ארלוזורוב היה אחד ממנהיגיה, לסוכנות היהודית אשר הסכנה היה היו"ר של האכספוטיבה שלה, ולועד הלאומי אשר הוא היה חברו.

שלום לעפרך, לוחם, גבור, חבר, עסקן צבורי הרוץ. זכרך לא ימוש מתוכנו לעולם ובאותיות זהב יחרת שמך על דפי דברי ימי ישראל אשר הננו כותבים בויעה ובדם.

תהי נשמת חיים צרורה בצרור החיים!

התזן האורח מ. הרשמן שר „אל מלא רחמים".

דברי מ. מ. אוסישקין

מכאן עברה ההלויה בקושי ברחובות הצרים אל בית הקברות אשר הכיל רק חלק קטן של המלוים. הוסכם שליד הקבר הפתוח יהיה רק הספד אחד, כללי. הספיד מ. מ. אוסישקין:

ההסתדרות הציונית העולמית והסוכנות היהודית לא"י, הישוב העברי בא"י אשר הוער הלאומי הוא בא כוחו, הקרנות הבונות את הארץ, הקהילה העברית של בירתנו ירושלים, מסרו לי להיפרד מטך בשמם, ארלוזורוב, חברנו חיקר.

דף חדש פתחת בתולדות תחית האומה ובנין הארץ. במשך 50 שנות עבודה לתחיה ולבנין היו לנו הרבה והרבה קרבנות. רובם הגדול היה בידי שמים. ממחלות, מרעב, מקדחת, מעבודה קשה.

היו גם קרבנות מידי זדים, הרבה מאד. הם היו החיילים האלמונים ששמם לא נודע, אך הם־הם היו הבונים.

לפנינו היום הקרבן הראשון שנפל לא מידי שמים, כי אם בידי זדים ולא חייל אלמוני הוא, כי אם אחד המצביאים הראשיים של הצבא הבונה, אחד ממוחות התנועה. נפלת קרבן בצעירותך, בזמן שכולנו, וחבריך הקרובים ביותר, חיכינו ממך לגדולות. גזירה היא. נקבל אותה בלי היסטריה. בלי התרגשות. בלי מהלת עצבים. כשם שאנו מקבלים את הנצחונות, נקבל את הקרבנות.

איננו יודעים ידי מי במעל הזה. אבל זה לא חשוב בשבילנו. חשוב שאנו פוסחים גם על קרבן כזה להמשכת הבנין והתקוה שלנו.

ארלוזורוב, אתה בודאי זוכר מה שכתב אחד העם, כשמת הרצל, גם כן בעלומיו, מלא כוח ומרץ ותקוות. הוא, המתנגד האידיאולוגי, אמר: הרצל זכה לא רק לעבוד בחייו. יותר מזה זכה לעבוד ולהביא את התנועה למדרגה גבוהה — במותו. נוצרה אגדה, אגדת הרצל במותו.

אולי אפשר להגיד את הדברים האלה עליך. במותך בימי עלומיך, כשבולם קיוו כל כך הרבה ממך, במותך בידי שונאי ישראל, שונאי א"י ובנינה — במותך זה הבאת אולי את התועלת הכי גדולה לבנינו אנו. הקבר הזה מאחד היום את כל האומה, הן בארץ והן בחו"ל. וזהו אולי הנצחון הכי גדול והדבר הכי נחוץ בשבילנו בכל העולם. נוצרה ליגנדה חדשה, ליגנדה של ארלוזורוב והסתלקותו.

שכב במנוחה, חברנו הגדול. אותו הבטחון שהיה לך בימי חייך, כי סוף סוף ישוג עם ישראל את המטרה ההיסטורית ויהיה עם חפשי בארצו ההיסטורית, יוצר מדינה בשביל בניו המגורשים מכל מקום, האמונה הזאת אשר לקחת אתך עדי הקבר, לא ירדה במותך לקבר. מותך הוא עוד שלב לאיחוד הכוחות, לקידמה, להשלמת הבנין. ירו לא בך, אלא בכל התנועה, אבל האם, ליד הקבר הזה, אנו עומדים באמונה בנצחוננו, חזקים יותר מאתמול. מה שראינו אתמול והיום בתל אביב, מה שאנו שומעים מכל העולם, מחזק יותר ויותר את כוחותינו. לא כאן המקום ולא זה הזמן להעריך אותך. עוד יכתבו וידברו למרי. היום נתאספנו רק להיפרד ממך.

אפרד ממך בשם כל היהדות העולמית המאמינה והמעונינה בתחית עם ישראל בא"י, בפורמולה הנצחית המאחדת את האומה במשך הדורות בכל פזוריה, המאחדת את השמים והארץ, את החיים והמות: יתגדל ויתקדש שמו הגדול. יהא שלום עלינו ועל כל עם ישראל ועל ההסתדרות שלנו ועל כל חזרמים ועל כל הישוב. נקום, נמשיך, בנינו ימשיכו. עם ישראל יהיה עם חפשי. ובאותם המקומות הקדושים, מקומות קרבנות הבנין — מקום אחד חשוב יהיה המקום הזה שאנו עומדים עליו.

מנוחתך שלום, בשם האומה הישראלית!

מיעוט הנאומים קיצר את שעות ההלויה שנקבעה כמוך לשתים אחה"צ והצילה את המלוים מסבנות הכרוכות בחום ובצפיפות ובהתרגשות. אעפ"י כן היו מקרי התעלפויות בבית הקברות ולידו ומחוץ לו מגן דוד אדום נדרשה לעזרה.

ביטול המלאכה בעיר היה מלא. גם ביפו נסגרו חנויות היהודים. אתן נסגרה גם חנות ספיניי (אנגלים) לפי פקודה טלגרפית ממרכז בית המסחר שבחיפה. ממפעלי ספיניי באה גם טלגרמה של תנחומים למשפחת המנוח.

החברה סימה ארלוזורוב מקבלת המון אגרות תנחומים בדואר ובטלגרף. בין המשתתפים הראשונים הנציב העליון. באות אגרות מאת הקונסולים, פקידי הממשלה, אורחיים וצבאיים.

לא יאמן כי ימפר

ממקומות שונים ברחבי הגולה באו טלגרמות להסתדרות העובדים המטילות ספק באמיתת הידיעה של הסוכנות הטלגרפית בדבר רצח ארלוזורוב ודורשים בירורים:

יוהאניסבורג, 17. קשה להאמין לידיעה שפרסם רויטר שארלוזורוב נהרג אתמול בת"א. טלגרפו פרטים.

בשם המפלגה המאוחדת
באפריקה הדרומית — מאגר.

ריו-די-ז'ניירו, 17. מלגרפו, מה עניין ארלוזורוב. קפא"י

דמו נקיים, בהתות ראשי מנהיגים ויוצרים. ארוכה כל הנועה, תחיה אשר תהיה בסות־העינים שלה, אשר דרך זו היא דרכה, אשר מעשים טמאים הם סבשוריה.

שאל בן־יהיד, בן־חמודות מאת האם השכולה, שאל בעל מאשת נעורים, נגזל אב מאת יקריו, נגזל שקיה נאטן מאת תנועתנו כולה, ויותר מזה: תקוה אבדה, תקוותנו לראות את חיים ארלוזורוב בשלוא גידולו ומעליו.

יש אבה נוגה בארץ — ארזה. הרצל נשע ברוש צעיר במוצא, שסל התקוה והחזון. ארז הרצל קיאו קן באה יד זרים, שנשארה עלומה ובלתי ענושה עד היום הזה וגדעה את הארז. אך מי שנרע את ארז הרצל לא גידע חזונו של הרצל. מאז חזון זה סלגה בשסל הנוגה של הארז הגדוע. לארז הרצל הפריע השריתך, אחינו חיים!

התהלוכה

אחרי זה החלה ההלויה צועדת לכל ארכה הצר צום שנמשך שראש רחוב אלנבי ועד לרחוב ביאליק בתל־אביב. הקהל — קומות קומות, של השדרכות, הגדרות עד לגגות. משני צדי הרחוב שורות ארוכות של חברי „הפועל", „המכבי" והצופים, שרה שקויה.

ראשונה יצאו השוטרים הרוכבים בראשותו של המפקח שיף, אחריו בתי־חספר, תיכוניים ועממיים, אחריהם הנוער העובד, הבחרות העברית המוציאר ליפסטית, השומר הצעיר, מחנות העולים, הצופים, שומרי תל־אביב. טבלת שיש ועליה חקוק חיים ארלוזורוב (שלוחה מאת מועצת פועלי ירושלים), נושאי הזרים — שנים שנים בשורה נשואים כל אחד בידי שני נושאים, זרים נשלחו מאת מרכז מפלגת פועלי א"י, מרכז „הפועל", הועה"פ של ההסתדרות, הסוכנות היהודית לא"י (שני אלה לא הוסרו משל הארון), עיריית תל־אביב, פקידי הסוכנות היהודית ממשלת א"י, הנציב העליון, שלטון מחוז יפו, משטרת תל־אביב, מרכז „המכבי", סניף מפלגת פועלי א"י בתל־אביב, שכונת ברוכוב, פועלי נורדקסקריניצי, פועלי „פעמון", הגמנסיה הרצליה, אגודת הצופים בתל־אביב, פועלי מספירו, הסתדרות הפועלות עברית, הבורות ומשקי הפועלות, פועלי השרון, פועלי השומרון, „הכובש", מועצת פועלי ראשון־לציון, ראש עירית טבריה, „פורבירטס" הניורקי, שכונת מעונות עובדים, מושב בארטוביה, בירת טרומפלדור, גבעת ברנר, מחלקה ששית של הגמנסיה הרצליה (שבה לומדת שולמית בת המנוח), גמנסיה נורדיה, בי"ס גאולה, בית מדרש למורות, המחזור הגומר של בי"ס זה, מועצת פועלי רעננה („אהרון רעננה", „הפועל"־חיפה, ביה"ס מקוה־ישראל, פועלי מקוה־ישראל, הנוער הסוציאליסטי במקוה ישראל, משק הפועלות בצפון תל־אביב, קבוץ גבעת־השלושה, סניף מפא"י בכפר־סבא, עובדי בית הבראות בתל־אביב, בני סלוניקי ובנותיה, אגודת הסטודנטים בתכניון העברי, בי"ס תיכוני למסחר בתל־אביב, צופים קשישים תל־אביב, התאחדות בעלי־מלאכה בתל־אביב, פועלי ביהח"ר קוך בתל־אביב, מועצת פועלי כפר־סבא, מנן־דוד אדום, תיאטרון „הבימה", מועצת פועלי ים־המלח, מועצת פועלי ירושלים, מועצת פועלי תל־אביב, קלוב הפועלים בתל אביב, נוער א"י העובדת (שני זרים), כוחות האויר בא"י ועבר־הירדן (המפקד והקצינים), הסתדרות הפועלים החקלאים, ההתישבות העובדת (זר בולט במראהו: שבלים וענבים). זרים רבים נשארו במשרדי הועה"פ של ההסתדרות מפני איחור בהבאתם ומפני הצפיפות. מימין הארון שורות „מכבי", משמאלו שורות „הפועל". הם גם מהליפים באמצע הדרך את חברי הועה"פ ומרכז המפלגה לשאת את הארון.

אחרי הארון — המשפחה ואחריה משלחות הממשלה, הישוב והמוסדות. בין אלה — ה. נ. ביאליק, מ. מ. אוסישקין, הרב קוק, י. חנקין, ה. פרבשטין, מ. נובומייסקי, ב"כ קהלות ת"א, ירושלים, חיפה, פיק"א, אגודת הסופרים, יהודי בגדד, אגודת ישראל, הרב הורביץ, ד"ר וולך, ועוד) ועד ערת הספרדים, השכונות העבריות בחיפה, מנהלי מוסדות כלכליים, משלחות המושבות, משלחות ישובי הפועלים, קיבוצים ומושבים, האגודות המקצועיות שבתל־אביב, חברי מפא"י, החיילים המשוחררים וארגונים אחרים. לסוף — הרביזיוניסטים ואחריהם קהל מלא יום במכונות ובמרכבות.

מירושלים וחיפה הגיעו משלחות מיוחדות של פקידים, ביניהם כל פקידי הסוכנות ובאי־כוח פקידי קהל"ל, קהי"ס, הדסה והאוניברסיטה.

בשם הפקידים הניח יוסף רבינוביץ זר מיוחד על הקבר.

ליד בית הכנסת הגדול קרא החזן רבינו מעל במה שחורה פרק מ"ט מתהלים ו„אל מלא רחמים". ליד ביהכ"נ מושב זקנים — קרא החזן טולין אל מלא רחמים. ליד דירת מרכז מפא"י ובלוב הפועלים, עמדה התהלוכה רגע.

דברי מ. דיזנגוף

קשה היה מצבם של המלוים ברחוב ביאליק שהוא צר וחסום אויר היום. רק לחלק של הלויה הספיק המקום ברחבת העיריה. שעל גזוזטרת בית העיריה העמדה שחורים דיבר מ. דיזנגוף מטעם משלחת הממשלה, הקונסולים, הרבנים, הכישוף האנגלי ומספר מוזמנים ואלה דבריו:

קברן, עולה תמימה, על מזבח האידיאל הלאומי שלנו. צעיר ורענן, מלא כוח עלומים, מלא שאיפות נעלות לתחית עמו וארצו ולהשבחת המין האנושי, להטבת גורלו. ארלוזורוב היה מן המוכשרים ביותר בין מנהיגי תנועתנו. גם חבריו וגם מתנגדיו הפוקיטים נבאו לו עתיד גדול בתוך ההנהגה הכללית שלנו. כי יחד עם כשרונו המזהירים בתור משכיל, מלומד, סופר, נואם ומארגן הצטיין המנוח גם בדעון צמיר ובכוח החלטה לממש ולהגשים את שאיפותיו.

בהזדמנויות שונות הזדמן לי לעבוד עם ד"ר חיים ארלוזורוב במחיצה אחת, בג'וינט, בלונדון ובארץ. בכל המקרים האלה הרגשתי, למרות חלוקי הדעות שהיו לפעמים בינינו, שרוח הקודש מפעמת בקרב איש הרוח הזה והיה תמיד מנצח את יריביו רק ע"י הכנות שבלבו וע"י המסירות לאין קץ אל המטרה הסופית. הוא לוקח מאתנו רק בתחילת עבודתו, וגורלו זה מזכיר לנו את פרדיננד לסל. גם הרצל לוקח מאתנו בעודו מלא כוח וכשרון לעבוד ולפעול.

כל העם בתפוצות הגולה וכל הישוב בארץ נדהם לשמוע לאמתן הלאומי הזה, כי הלא עיני כל ישראל נשואות כיום אל ארצנו זאת הקטה לתחיה. הלא רק לפני ימים מספר שב הד"ר ארלוזורוב מנסיעתו בארצות הגולה ושם ביאר לכל המעונינים את ערך תחית העם בא"י לגבי מצב עמנו בגולה.

והנה החפצים להרוס את עמדותינו ולהכניס בלבול ואנדרלמוסיה אל תוך מערכותינו בהדי להם את אחד המצביאים היותר מוכשרים ביותר בין מנהיגי תנועתנו. גם חבריו וגם מתנגדיו הפוקיטים לימים נבאו לו עתיד גדול בתוך ההנהגה הכללית שלנו. כי יחד עם כשרונו המזהירים בתור משכיל, סופר, נואם ומארגן הצטיין המנוח גם בדעון צמיר ובכוח החלטה לממש ולהגשים את שאיפותיו.

בהזדמנויות שונות הזדמן לי לעבוד עם ד"ר חיים ארלוזורוב במחיצה אחת, בג'וינט, בלונדון ובארץ. בכל המקרים האלה הרגשתי, למרות חלוקי הדעות שהיו לפעמים בינינו, שרוח הקודש מפעמת בקרב איש הרוח הזה והיה תמיד מנצח את יריביו רק ע"י הכנות שבלבו וע"י המסירות לאין קץ אל המטרה הסופית. הוא לוקח מאתנו רק בתחילת עבודתו, וגורלו זה מזכיר לנו את פרדיננד לסל. גם הרצל לוקח מאתנו בעודו מלא כוח וכשרון לעבוד ולפעול.

כל העם בתפוצות הגולה וכל הישוב בארץ נדהם לשמוע לאמתן הלאומי הזה, כי הלא עיני כל ישראל נשואות כיום אל ארצנו זאת הקטה לתחיה. הלא רק לפני ימים מספר שב הד"ר ארלוזורוב מנסיעתו בארצות הגולה ושם ביאר לכל המעונינים את ערך תחית העם בא"י לגבי מצב עמנו בגולה.

והנה החפצים להרוס את עמדותינו ולהכניס בלבול ואנדרלמוסיה אל תוך מערכותינו בהדי להם את אחד המצביאים היותר מוכשרים שבתוכנו נמקוים לחשוב את מטרתם ע"י רצח ארלוזורוב. הנני